

NACIONALNA
RAZVOJNA
STRATEGIJA

Nacrt prijedloga

**Nacionalne razvojne strategije Republike Hrvatske
do 2030. godine**

Sadržaj

1. Strateški okvir i vizija razvoja Hrvatske do 2030.	4
2. Opis razvojnih potreba i razvojnih potencijala.....	6
2.1. Globalni kontekst	6
2.2. Razvojni izazovi i potencijali Hrvatske u idućem desetljeću	9
3. Nacionalni razvojni smjerovi do 2030.	24
4. Ključni preduvjeti za stabilan i održiv rast Hrvatske do 2030.	27
4.1. Održavanje makroekonomske stabilnosti	27
4.2. Povezanost razvojnih smjerova i strateških ciljeva NRS-a 2030.	29
5. Strateški ciljevi Hrvatske do 2030.	35
5.1. Strateški cilj 1. „Konkurentno i inovativno gospodarstvo”	35
5.2. Strateški cilj 2. „Obrazovani i zaposleni ljudi”	48
5.3. Strateški cilj 3. „Učinkovito i djelotvorno pravosuđe, javna uprava i upravljanje državnom imovinom”	58
5.4. Strateški cilj 4. „Globalna prepoznatljivost i jačanje međunarodnog položaja i uloge Hrvatske“	65
5.5. Strateški cilj 5. „Zdrav, aktivan i kvalitetan život”	72
5.6. Strateški cilj 6. „Demografska revitalizacija i bolji položaj obitelji”	82
5.7. Strateški cilj 7. „Sigurnost za stabilan razvoj”	87
5.8. Strateški cilj 8. „Ekološka i energetska tranzicija za klimatsku neutralnost”	95
5.9. Strateški cilj 9. “Samodostatnost u hrani i razvoj biogospodarstva”	101
5.10. Strateški cilj 10. „Održiva mobilnost”	108
5.11. Strateški cilj 11. „Digitalna tranzicija društva i gospodarstva”	112
5.12. Strateški cilj 12. „Razvoj potpomognutih područja i područja s razvojnim posebnostima”	118
5.13. Strateški cilj 13. „Jačanje regionalne konkurentnosti”	122
6. Horizontalni prioriteti: promicanje ravnopravnosti i jednakih mogućnosti	126

DODACI	128
Dodatak 1. – Financijski okvir za provedbu NRS-a 2030.	129
Dodatak 2. – Okvir za provedbu, praćenje i vrednovanje NRS-a 2030.	132
Dodatak 3. – Prikaz povezanosti strateškog okvira NRS-a 2030. i ciljeva održivog razvoja Programa Ujedinjenih naroda za održiv razvoj 2030.	134
Dodatak 4. – Indikativni popis akata strateškog planiranja kojima se podupire provedba strateškog okvira NRS-a.....	135
Dodatak 5. – Proces izrade Nacionalne razvojne strategije do 2030.	139

1. Strateški okvir i vizija razvoja Hrvatske do 2030.

U globaliziranom svijetu koji se sve brže mijenja, obilježenom izazovima poput četvrte industrijske revolucije i zelene tranzicije, ali i brojnim ugrozama, kao što su klimatske promjene, pandemije, geopolitički poremećaji ili migracije, planiranje budućnosti danas je možda važnije nego ikada prije. U tom pogledu pravodobno prepoznavanje trendova, vlastitih prednosti i slabosti ključno je za pretvaranje izazova i novih mogućnosti u razvojne prilike, ali i za jačanje otpornosti društva i njegove veće spremnosti za suočavanje s nepredvidivim okolnostima.

Za prilagodbu svim tim izazovima i za iskorištavanje svih svojih potencijala, da bi mogla uskladiti napore svih javnih politika, Hrvatska već danas treba imati jasnu viziju svog budućeg razvoja i definirati ciljeve koje želi postići do 2030. Osim toga, kao članica Europske unije, Hrvatska odsad na raspolaganju ima izdašna europska sredstva koja će biti važna poluga u ostvarivanju tih ciljeva. No to iziskuje jasan okvir i kvalitetno višegodišnje planiranje, kako bi se prednosti članstva u Europskoj uniji mogle što bolje iskoristiti.

U tu svrhu, Vlada je 2018. godine započela s izradom Nacionalne razvojne strategije do 2030. kao krovnog dokumenta i sveobuhvatnog akta strateškog planiranja kojim se dugoročno usmjerava razvoj društva i gospodarstva u svim važnim pitanjima za Hrvatsku, koja time prvi put od stjecanja neovisnosti, dobiva okvir za razvoj u narednom desetljeću. Dokument se temelji na konkurentskim gospodarskim potencijalima Hrvatske te na prepoznatim razvojnim izazovima na regionalnoj, nacionalnoj, europskoj i globalnoj razini. Elemente strateškog okvira čine vizija Hrvatske u 2030. godini, razvojni smjerovi i strateški ciljevi.

Strategija je rezultat uključivog i konstruktivnog dijaloga značajnog broja dionika uključenih u rad Međuresorne radne skupine, kao i sedam tematskih i pet radnih skupina za horizontalne politike. Uz uključivanje svih relevantnih institucija, prilikom izrade održavane su participativne radionice, sastanci s poslovnim sektorom, razvojni forumi koji su održani u nekoliko hrvatskih gradova te brojna druga događanja u kojima su svoj doprinos, kroz različita iskustva i poglede, imali prilike dati brojni građani svih generacija. Nakon postupka savjetovanja sa zainteresiranom javnošću, Vlada će pripremiti konačni prijedlog Nacionalne razvojne strategije i uputiti ga Hrvatskom saboru na usvajanje.

Za postizanje ciljeva u ovoj Strategiji i kreiranje Hrvatske kakvu želimo 2030. važno je u središte staviti čovjeka, a svi dionici u društvu morat će zajednički djelovati kako bi se ostvarila **vizija Hrvatske 2030.:**

Hrvatska je u 2030. godini

**konkurentna, inovativna i sigurna zemlja prepoznatljivog identiteta i kulture,
zemlja očuvanih resursa, kvalitetnih životnih uvjeta i jednakih prilika za sve.**

Ostvarenju vizije pridonijet će postizanje postavljenih strateških ciljeva i usklađena provedba politika u četiri razvojna smjera na čije je definiranje utjecala novonastala globalna kriza uzrokovana pandemijom novog koronavirusa SARS-CoV-2, koja se snažno odrazila na hrvatsko gospodarstvo i sve segmente društva.

Utvrđeni razvojni smjerovi i strateški ciljevi trebaju pridonijeti tome da Hrvatska što bolje iskoristi svoje potencijale, da se otklone gospodarske i društvene štete prouzročene globalnom krizom i potakne što brži oporavak Hrvatske. Pritom uzeti su u obzir ciljevi postavljeni u okviru Europskog zelenog plana i Europskog teritorijalnog programa 2030. Sve to bit će temelj održivom i inovativnom razvoju Hrvatske, uz postizanje otpornosti društva i gospodarstva na globalne krize. Ova Strategija pruža okvir i za provedbu strateških ciljeva čije će ispunjavanje omogućiti ostvarivanje zacrtanih razvojnih smjerova i definirane vizije Hrvatske 2030.

2. Opis razvojnih potreba i razvojnih potencijala

2.1. Globalni kontekst

Snažniji razvoj Hrvatske u narednom desetljeću znatno će ovisiti o njezinoj sposobnosti prepoznavanja i prilagođavanja europskim i globalnim trendovima. Prilike treba prepoznavati, prilagođavati im se i kroz tu prilagodbu pronalaziti načine za ostvarivanje vlastitog razvojnog potencijala i unaprjeđenja životnog standarda cjelokupnog stanovništva. Teme poput digitalizacije, demografskih izazova ili klimatskih promjena dominiraju raspravama o izazovima koji će obilježiti naredno desetljeće. Pandemija novog koronavirusa izazvala je najveću globalnu zdravstvenu ugrozu od Prvog svjetskog rata, najveći gospodarski pad od Drugog svjetskog rata te u Hrvatskoj najveću krizu od Domovinskog rata. Time je uzrokovala izazove bez presedana i potaknula na promišljanja o mogućim promjenama koje će bitno utjecati na svjetska gospodarstva i društva u godinama pred nama, uključujući one koje se odnose na ulogu države i institucija, međunarodnu suradnju, industrijsku politiku i regionalizaciju lanaca opskrbe.

Zbog prijetnje zdravlju čovječanstva i nesagledivih posljedica za svjetsko gospodarstvo, pandemija i globalna gospodarska kriza postale su središnje teme društvenog, ekonomskog i političkog razvoja svake zemlje, pa tako i Hrvatske. Do pronalaska cjepiva ili lijeka, unatoč još uvijek velikoj neizvjesnosti u pogledu daljnje dinamike ove krize, svaka država mora pronalaziti najbolje načine za očuvanje ljudskih života i gospodarske aktivnosti te već sada pripremati gospodarski oporavak.

U takvim uvjetima, Strategija definira viziju budućeg razvoja Hrvatske, vodeći računa o očekivanim globalnim trendovima, ali i o naporima koji će trebati uložiti za ublažavanje posljedica ove pandemije i krize, a k tome i teških posljedica oporavka od potresa koji je pogodio Zagreb i okolne županije. Osnovni cilj ostaje ubrzanje gospodarskog oporavka kako bi se podigao životni standard i stvorili uvjeti za što kvalitetnije životne uvjete za sve hrvatske građane.

Tehnološke promjene i rastuća uloga umjetne inteligencije

Tehnološke promjene na kojima se temelji sadašnja četvrta industrijska revolucija, posebno primjena umjetne inteligencije, zahvaćaju sve gospodarske tokove i mijenjaju društvo na način

koji je neusporediv s učincima ranijih tehnoloških revolucija, uključujući i početni val kompjutorizacije tijekom osmog desetljeća prošlog stoljeća. Tehnološka transformacija utječe na društvene navike, kulturu, radne odnose, odnose u obitelji, privatnost i ponašanje donoseći istovremeno i prilike i prijetnje.

Tehnologija pokreće inovativne načine obavljanja tradicionalnih gospodarskih aktivnosti kao što je na primjer ekonomija dijeljenja, te stvara nove, donedavno nepostojeće djelatnosti kao što su digitalne financije. Time ona postaje najsnažniji pokretač produktivnosti i konkurentnosti u 21. stoljeću. S druge strane, tehnologija ugrožava tradicionalna radna mjesta i mijenja odnose na tržištu rada. Poslove koji uključuju obavljanje definiranih procedura mogu obavljati roboti, a umjetna inteligencija ima potencijal zamijeniti i neke visoko obrazovane radnike. S druge strane, javlja se rastuća potreba za radnicima u visokotehnološkim industrijama.

Tehnološke promjene na nov način otvaraju pitanja ekonomskog, političkog i društvenog utjecaja korporacija jer samo mali broj korporacija ima materijalne i financijske resurse te dovoljan pristup ponudi podataka da može razvijati umjetnu inteligenciju. Primjena propisa o borbi protiv monopola na industrije temeljene na tehnologiji, upravljanje socijalnim posljedicama nestanka radnih mjesta temeljenih na tradicionalnim vještinama, zaštita privatnosti i pojedinačnih sloboda primjeri su izazova koji, usprkos brojnim prednostima i prilikama, proizlaze iz tehnoloških promjena.

Starenje stanovništva i nepovoljni demografski trendovi u Europi

Dugoročne projekcije za EU ukazuju na snažno povećanje omjera stanovništva starijeg od 65 godina u odnosu na radno sposobno stanovništvo. Rezultat je to povećanja očekivanog trajanja života, ali i pada stope fertiliteta. Nepovoljni demografski trendovi već su dugo prisutni u velikim europskim državama poput Njemačke, Italije ili Španjolske, ali i u svim manjim državama srednje i južne Europe. Europa se stoga suočava sa smanjivanjem radno sposobnog stanovništva, rastućom potražnjom za socijalnim i zdravstvenim uslugama te pritiscima na održivost mirovinskih sustava.

Klimatske promjene i održivo korištenje resursa

Zbog tektonskih poremećaja koje će izazvati na okoliš, poput gubitka bioraznolikosti, smanjenja prehrambenih i prirodnih resursa, te povećanja broja suša, požara i poplava kao i ubrzanja podizanja razine more, klimatske promjene bit će za čovječanstvo najveći globalni

izazov 21. stoljeća. Nesagledive posljedice koje će imati na poljoprivredu, gospodarstvo, energetiku, zdravlje ljudi i ljudske migracije, s rastućim brojem klimatskih izbjeglica, bit će uzrokom sve većih geopolitičkih nestabilnosti na brojnim kontinentima. Unatoč naporima poduzetim u okviru Pariškog sporazuma očekuje se globalni rast emisija ugljikovog dioksida za 13 % do 2035. Ujedinjeni narodi procjenjuju da će klimatske promjene do 2030. uzrokovati pad gospodarske produktivnosti koji će koštati do 2000 milijarde dolara godišnje, dok Međunarodna organizacija rada predviđa da će globalno zatopljenje samo u ovom desetljeću uništiti preko 80 milijuna radnih mjesta. Usto procjenjuje se da bi, bez hitne akcije, klimatske promjene mogle do 2030. siromaštvu izložiti dodatnih 100 milijuna ljudi u svijetu.

Svi ti izazovi povezani s okolišem i globalnim zatopljenjem, u središte pozornosti postavljaju način korištenja prirodnih resursa radi osiguranja dovoljne količine zdrave hrane, vode i „čiste” energije jer klimatske promjene već imaju stvarne i mjerljive učinke na ljudsko zdravlje. Ti će se učinci povećavati, a najviše će biti pogođeni siromašni i osjetljive skupine. Kao i za druge zemlje Sredozemlja, za Hrvatsku će to ponajprije značiti smanjenje bioraznolikosti, više ekstremnih vremenskih prilika, poplava, suša i požara te zabrinjavajući nastavak porasta razine mora, što su izazovi koji zahtijevaju ambiciozni zajednički i globalni odgovor na tragu Europskog zelenog plana.

Rastuća urbanizacija i očuvanje kvalitete života

Očekuje se da će do 2030. dvije trećine svjetskog stanovništva živjeti u gradovima, zbog čega će porasti broj malih gradova, ali i broj megagradova s više od 10 milijuna stanovnika. Iako je značaj velikih gradova u Europi manji nego u ostatku svijeta (u gradovima većim od 5 milijuna stanovnika živi 7 % stanovnika EU-a u usporedbi s 25 % u SAD-u), tri četvrtine Europljana danas živi u gradovima s više od 100.000 stanovnika.

S druge strane, gradovi su najveći generator emisija stakleničkih plinova te se u njima stvara 75 % ukupnih svjetskih emisija CO₂. Gradovi su izvor ekonomskih mogućnosti, ali i mjesto u kojem u prosjeku živi velik broj siromašnih ljudi. To znači da je većina stanovništva izložena specifičnim posljedicama klimatskih promjena, onečišćenja okoliša, mobilnosti, zagušenosti u prometu i socijalne isključenosti na kvalitetu života u gradovima. Taj je izazov još složeniji i zbog svoje multidisciplinarnosti prirode koja zahtijeva djelotvorno usuglašavanje ekonomskih i socijalnih rješenja.

Sigurnosni izazovi

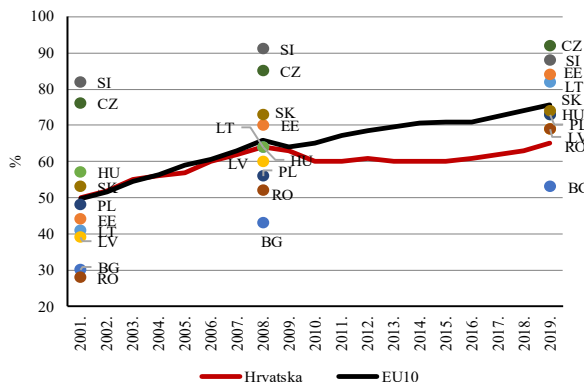
Osim iz tradicionalnih vojnih prijetnji novi sigurnosni izazovi proizlaze i iz terorizma, ilegalnih i nekontroliranih migracija, krijumčarenja ljudi i naročito kibernetičkih prijetnji. Tehnološka transformacija nudi mnoge razvojne prilike, ali jednako tako otvara i prostor za nove oblike sigurnosnih ugroza koje imaju značajan destruktivni potencijal za gospodarstvo i društvo u cjelini. Kibernetički napadi na gospodarske sustave i državne institucije te pokušaji utjecanja na preferencije glasača u izbornim procesima samo su neki primjeri koji pokazuju raznolikost prijetnji zasnovanih na primjeni digitalne tehnologije čiji će se pojavni oblici vjerojatno dodatno povećavati u nadolazećem razdoblju.

2.2. Razvojni izazovi i potencijali Hrvatske u idućem desetljeću

Hrvatska je u posljednjih pet godina bilježila gospodarski rast, a nastavio se i proces konvergencije, iako polagan, prema prosječnom životnom standardu u Europskoj uniji. Nakon dugotrajne recesije, gospodarstvo se u 2015. počelo oporavljati potaknuto rastom izvoza, kojemu su pogodovali značajno poboljšanje u vanjskom okruženju i bolja integracija poduzeća u europsko i globalno tržište nakon pristupanja Europskoj uniji. Osim toga, postupno povećanje zaposlenosti i plaća potaknuli su oporavak osobne potrošnje, a ostvareno je i povećanje privatnih investicija praćeno istodobnim razduživanjem poduzeća. Ekonomski rast stoga je u proteklom razdoblju ostvaren na bitno zdravijim temeljima nego prije globalne financijske krize. Hrvatska je ostvarila i važan napredak na području proračunske odgovornosti, prvi put u povijesti zabilježivši višak u proračunu tri godine zaredom (2017. – 2019.), što je dovelo i do snažnog smanjenja javnog duga, s 84,3 % BDP-a u 2015. na 72,8 % BDP-a u 2019. Sukladno tome, kreditni rejting u 2019. je godini vraćen na investicijsku razinu.

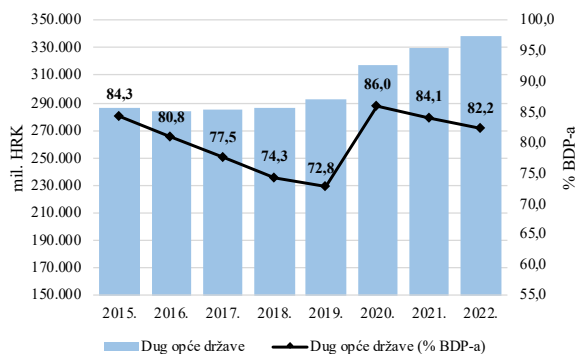
Iako su makroekonomski pokazatelji do izbijanja pandemije bili pozitivni, postoji potencijal za značajnim iskorakom. Hrvatski životni standard dosegao je 2019. godine 64.8 % prosjeka Europske unije, no izostalo je znatnije smanjenje razvojnog jaza i zaostajanje za europskim prosječnim dohotkom.

Slika 1. – BDP po stanovniku prema paritetu kupovne moći u % prosjeka EU-a

Izvor: Eurostat

Slika 2. – Kretanje javnog duga u Hrvatskoj 2015. – 2022.

Izvor: Eurostat, Ministarstvo financija

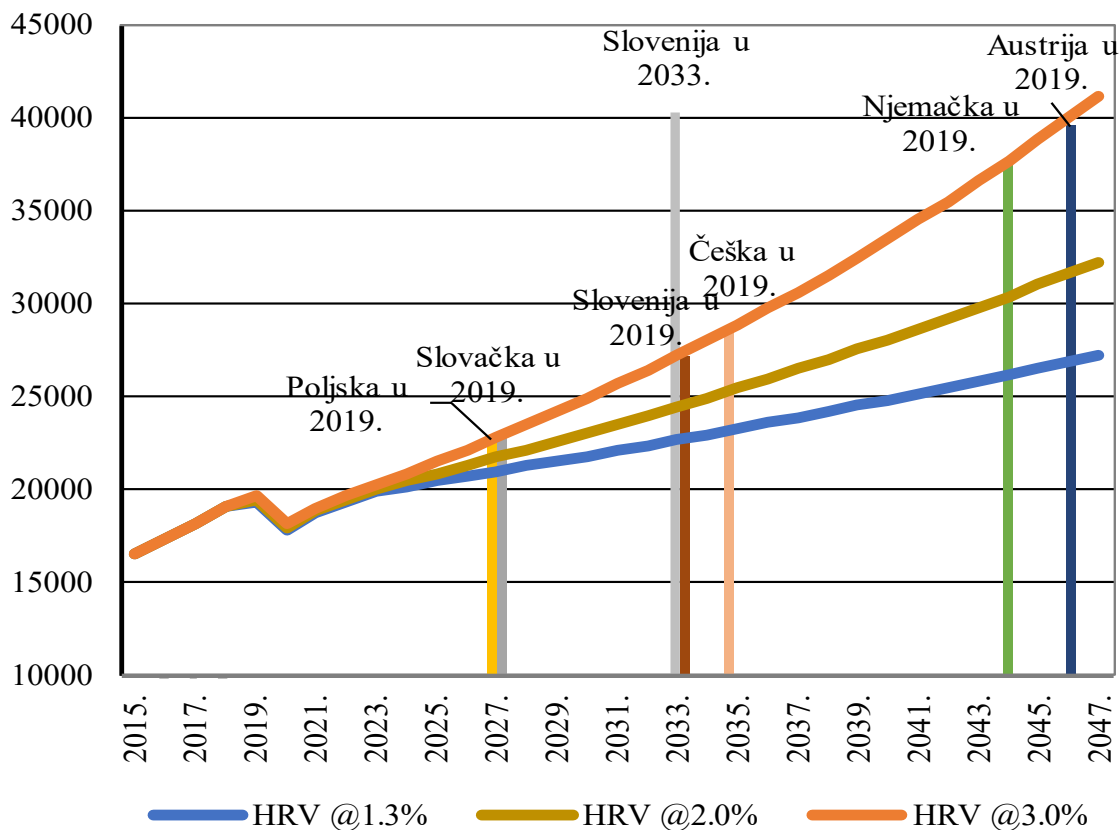
Pozitivni trendovi nažalost su prekinuti izbijanjem krize uzrokovane pandemijom bolesti COVID-19. Osim toga, Zagreb je pogodio najsnažniji potres u posljednjih 140 godina i doveo do velike izravne štete koja se procjenjuje na više od 86 milijardi kuna prema definiciji i regulativi Fonda solidarnosti Europske unije. Obnova će trajati godinama i iziskivati velika ulaganja privatnih vlasnika i javnih tijela, što će stvoriti i pritisak na javne financije.

U 2020. se stoga očekuje rekordan pad gospodarske aktivnosti u Hrvatskoj. Međutim, Hrvatska je u ovu krizu ušla spremnija, s fleksibilnijim institucijama tržišta rada i regulacijom tržišta proizvoda te bitno povoljnijom fiskalnom pozicijom. Vlada je pravovremeno usvojila paket intervencijskih mjera koje su spriječile znatniji porast nezaposlenosti i stečajeva, osigurala očuvanje radnih mjesta i gospodarsku aktivnost te omogućile relativno povoljnu poziciju za brz oporavak, uz nastavak borbe protiv pandemije. Ipak, razina neizvjesnosti i dalje je visoka pa će Hrvatskoj i uz razmjerno visoke stope rasta u narednom razdoblju biti potrebno dvije do tri godine kako bi dosegla pretkriznu razinu proizvodnje.

U nadolazećem desetljeću Hrvatska mora savladati posljedice krize uzrokovane pandemijom bolesti COVID-19, ali i nadoknaditi zaostajanje u konvergenciji. Proračuni pokazuju da se uz prosječan rast od oko 3 % u sljedećih deset godina Hrvatska može približiti razini životnog standarda od 75 % europskog prosjeka. Uspjeh u ubrzavanju razvoja i konvergencije prema europskoj razini dohotka povezan je sa spremnošću da se usklađenim politikama rješavaju izazovi i prepreke koja ograničavaju razvojni potencijal i usporavaju povećanje životnog standarda. Upravo se okretanjem budućnosti i kontinuiranim reformama, izazovi pretvaraju u

potencijale koji će omogućiti snažniju konvergenciju i povećanje blagostanja stanovništva Hrvatske tijekom narednog desetljeća.

Slika 3. – Scenariji utjecaja različitih putanja rasta na konvergenciju dohotka (BDP po st., u PPS)

Izvor: Eurostat, Svjetska banka

Podrška oporavku gospodarstva od krize uzrokovane pandemijom i istovremeno povećanje potencijalne stope rasta zahtijeva politike na različitim područjima koje će na međusobno usklađen način podupirati rast produktivnosti i primjerenu opskrbljenost gospodarstva i društva ljudskim i fizičkim kapitalom. To podrazumijeva politike koje će stimulirati alokaciju resursa prema produktivnim poduzećima i industrijama, uključujući smanjivanje prisutnosti države u gospodarstvu, smanjivanje rigidnosti zakonodavstva, unaprjeđenje kvalitete poslovnog okruženja, povećanje učinkovitosti stečajnih procedura radi bržeg ulaska poduzeća na tržište i izlaska s njega te proširivanje izvora financiranja poduzeća. Takve politike stvaraju potencijale za brži rast gospodarstva u narednom razdoblju.

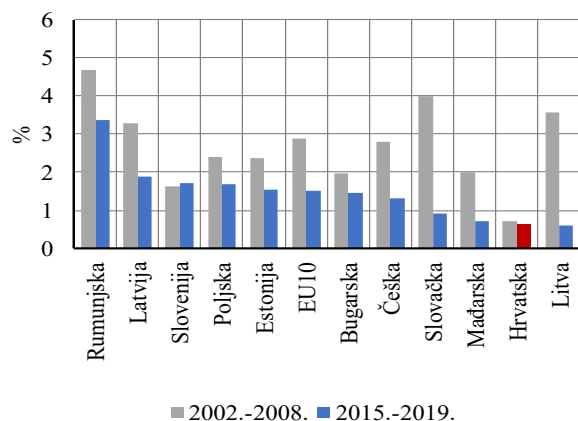
Povećanje produktivnosti također zahtijeva politike za povećanje kvalitete ljudskog kapitala kroz obrazovanje i poticanje uključivanja neaktivnog stanovništva na tržište rada, tehnološku modernizaciju, osnaživanje inovacijskih kapaciteta poduzeća i provedbu strukturnih reformi

radi učinkovitijeg funkcioniranja institucija. To će rezultirati dinamičnijim i produktivnijim gospodarstvom koje će proizvoditi više kvalitetnijih i raznovrsnijih proizvoda, uključujući i izvozno konkurentne proizvode i usluge. Gospodarski rast temeljen na dinamičnijoj i raznovrsnijoj ekonomskoj strukturi pružit će stabilnu i održivu osnovu za povećanje životnog standarda, smanjivanje socijalnih nejednakosti i osnaživanje društvene uključenosti.

Povećanje produktivnosti i potencijala za rast

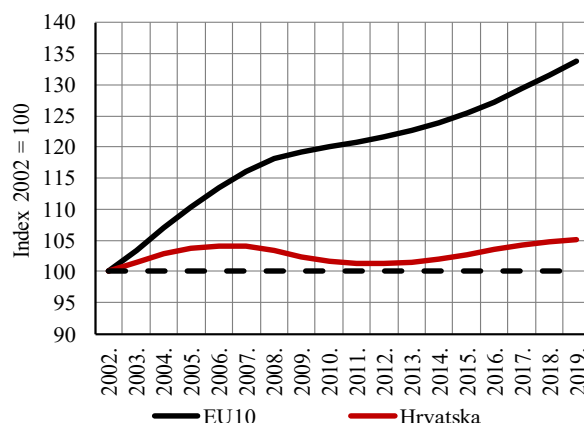
Kako bi se ojačao potencijalni rast hrvatskoga gospodarstva nužna će biti tehnološka modernizacija i povećanje produktivnosti. Naime, dostupnost rada posljednjih je godina postala ograničavajući faktor rasta, prije svega zbog nepovoljnih demografskih kretanja, vala iseljavanja i jedne od najnižih stopa radne aktivnosti u Europi. S druge strane, može se očekivati da će investicije i akumulacija kapitala u narednim godinama znatno pridonijeti ubrzanju gospodarskog rasta. Očekuje se zamah javnih investicija u prometnu i zelenu infrastrukturu, digitalizaciju, obrazovne i zdravstvene ustanove, koji će velikim dijelom biti financiran iz fondova EU-a. Obnova Zagreba nakon potresa također će zahtijevati značajna ulaganja, dok će uspješnost transformacije Hrvatske u privlačnu i povoljnu investicijsku destinaciju odrediti dinamiku privatnih investicija. Stoga se produktivnost faktora proizvodnje pokazuje kao jedini dugoročno održiv i stabilan izvor rasta. Tijekom posljednjih 15 do 20 godina ukupna produktivnost faktora proizvodnje u Hrvatskoj rasla je vrlo sporo, pridonoseći rastu BDP-a znatno manje nego u ostalim zemljama srednje i istočne Europe. Upravo je zbog toga došlo do produbljivanja jaza produktivnosti i posljedičnog zaostajanja u životnom standardu mjerenom BDP-om po stanovniku (slike 4. i 5.).

Slika 4. – Ukupna produktivnost faktora proizvodnje, prosječna stopa rasta, %

Izvor: Europska komisija

Slika 5.– Ukupna produktivnost faktora proizvodnje 2002.=100

Izvor: Europska komisija

Kako bi se ostvario snažniji gospodarski iskorak i povećao potencijal rasta, hrvatsko gospodarstvo mora povećati produktivnost i biti otvoreno prema novim idejama i internacionalizaciji. Treba biti učinkovito u prihvaćanju promjena na tržištu i uvođenju novih tehnologija, odlučno graditi inovacijski ekosustav u kojem inovacije postoje na svim razinama i doprinose orijentaciji na proizvodnju visokotehnoških proizvoda te ulagati u ljudske kapacitete kao ključan čimbenik uspjeha. Hrvatska će morati dodatno povećati učinkovitost svojih institucija, koja posljednjih godina bilježi kontinuirani napredak, što potvrđuje i sve bolji položaj Hrvatske na relevantnim međunarodnim ljestvicama. Osim toga, nakon oporavka od pandemije bolesti COVID-19 morat će se ponovno uspostaviti teško stečena fiskalna stabilnost i nastaviti sa snažnim smanjenjem javnog duga kako bi se stvorili preduvjeti za još snažnije smanjenje poreznog opterećenja. Nadalje, Hrvatska će trebati bolje iskoristiti svoje razvojne potencijale u cilju jačeg gospodarskog rasta i podizanja životnog standarda u zemlji, pri čemu se posebno ističu povoljan geostrateški položaj, čist okoliš, sigurnost, sve izraženija globalna prepoznatljivost te inovativni i kreativni ljudi. Konačno, Hrvatska mora znatno ojačati svoj izvozni sektor jer iskustva drugih zemalja pokazuju da upravo sektori koji sudjeluju u međunarodnoj razmjeni robe imaju najveću produktivnost. Rješavanjem tih izazova stvaraju se temelji bržeg rasta u budućnosti.

Ulaganja u istraživanje, razvoj i inovacije

Promjena pristupa istraživanjima i razvoju te inovacijama stvorit će potencijal za znatno brži rast produktivnosti gospodarstva u budućnosti. Niska razina inovacija koje proizlaze iz

istraživanja i razvoja odnosno inovacija koje su zaštićene vlasničkim pravima i patentima ograničava utjecaj rastućih poduzeća na povećanje ukupne produktivnosti. Ukupni izdaci za istraživanje i razvoj (GERD) tijekom proteklih deset godina ostali su na razini nižoj od 1 % BDP-a. Pad ulaganja poslovnog sektora u istraživanja i razvoj naročito je nepovoljan za ukupnu inovativnost jer su ulaganja poduzeća u istraživanje i razvoj najčešće povezana s primijenjenim istraživanjima i razvojem novih proizvoda za koje postoji veća vjerojatnost da će rezultirati inovacijama. Stoga će u narednom desetljeću biti ključno povećati ulaganja poslovnog sektora u istraživanje i razvoj kako bi se ojačao kapacitet gospodarstva za iskorištavanje prilika na području digitalnoga gospodarstva i novog vala tehnološke transformacije i tehnološkog napretka. U tome će važnu ulogu imati „komplementarni čimbenici“ koji su neophodni za ostvarivanje primjerenih povrata na ulaganje u inovacije, istraživanje i razvoj. Inovacije se mogu promatrati kao akumulacija kapitala u obliku znanja i stoga su podložne djelovanju svih onih čimbenika koji i inače potiču ili otežavaju akumulaciju kapitala, kao što su dostupnost primjerenog financiranja te poticajno poslovno i fiskalno okruženje.

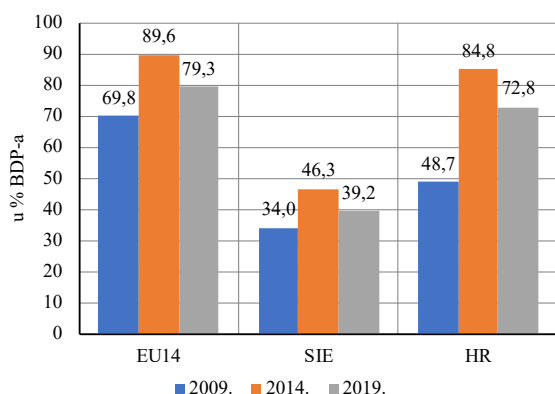
Dostupnost financiranja

Hrvatski financijski sustav morat će se diferencirati kako bi lakše mogao zadovoljiti financijske potrebe poduzeća u različitim fazama životnog ciklusa. Financijskim tržištem dominiraju banke i dužničko financiranje, koje je u pravilu dostupno etabliranim poduzećima sa stabilnom poslovnom slikom. Oko 15 % malih i srednjih poduzeća u Hrvatskoj smatra dostupnost financiranja velikim problemom, dok to smatra tek 7 % europskih malih i srednjih poduzeća. Posljedica je relativno visoka opterećenost hrvatskih poduzeća dugom i njihova niska kapitaliziranost. Osim što takvo stanje općenito ograničava sposobnost rasta poduzeća, ono će povećati i njihovu ranjivost na učinke krize izazvane pandemijom bolesti COVID-19. Stoga će se u narednom razdoblju nastojati povećati dostupnost povoljnih izvora financiranja, prije svega putem europskih fondova, kako bi se ostvarila što veća raznolikost financijskih mogućnosti nužna za financiranje rasta poduzeća u različitim fazama životnog ciklusa. Time će se povećati potencijal poduzeća za rast i ukupna poslovna dinamika koja se ogleda u stvaranju malih inovativnih poduzeća, novoosnovanih (*start-up*) i rastućih (*scale-up*) poduzeća zasnovanih na znanju.

Fiskalna stabilnost i učinkovitost javnog sektora

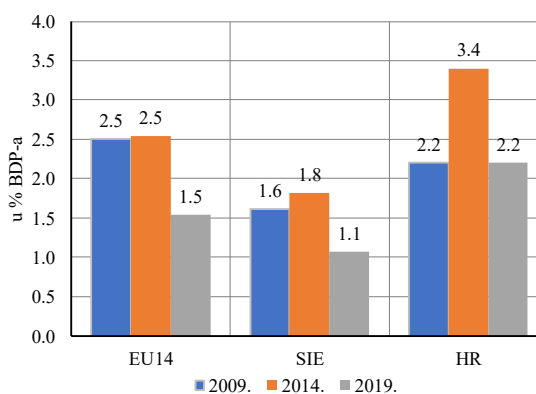
Zahvaljujući snažnoj konsolidaciji tijekom proteklih godina, Hrvatska se s novom krizom uzrokovanom pandemijom bolesti COVID-19 suočila s većim kapacitetom za kratkoročnu fiskalnu reakciju od onoga koji je imala na početku globalne krize 2008. Međutim, kriza zahtijeva veliku snagu i velik opseg fiskalne reakcije, što će privremeno zaustaviti putanju smanjivanja javnog duga. No očekuje se da će već 2021. javni dug ponovno početi padati i ubrzano konvergirati prema razini od 60 % BDP-a. Istodobno se planira daljnje smanjenje poreznog opterećenja stanovništva i gospodarstva, koje je i dalje veće nego u zemljama srednje i istočne Europe. Ipak, značajnije porezno rasterećenje koje bi bilo primjerenije hrvatskom stupnju razvoja zahtijeva i smanjenje rashodne strane proračuna i to prvenstveno neproduktivnih rashoda koji ne utječu izravno na akumulaciju fizičkog i ljudskog kapitala. Stoga će Ministarstvo financija u suradnji s ostalim tijelima državne uprave nastaviti s detaljnim preispitivanjem svake rashodne stavke s ciljem povećanja učinkovitosti proračunske potrošnje. Nastavak poreznog rasterećenja gospodarstva otvorit će prostor za veća ulaganja, povećanje proizvodnih kapaciteta i podizanje njihove tehnološke opremljenosti te stvoriti potencijal za brži rast produktivnosti, te u konačnici i životnog standarda stanovništva

Slika 6. – Javni dug, % BDP-a

Izvor: Eurostat

Slika 7. – Troškovi kamata, % BDP-a

Izvor: Eurostat

Značajna prisutnost države u gospodarstvu

U državnom vlasništvu nalazi se više od 1100 poduzeća (koja su u 2018. generirala 11 % dodane vrijednosti i zapošljavala 7 % ukupno zaposlenih) i oko jedan milijun nekretninskih jedinica, uključujući stanove, zgrade, poslovne prostore, napuštene vojne objekte i zemljišta. Stavljanje u funkciju trenutno neiskorištene imovine prilika je za brži rast u budućnosti. Osim

toga, iako je državno vlasništvo nad poduzećima poprilično rasprostranjeno i u drugim usporedivim zemljama srednje i istočne Europe, mnogobrojni pokazatelji signaliziraju da su hrvatska poduzeća u državnom vlasništvu financijski i ekonomski manje učinkovita od onih u usporedivim zemljama. Stoga će u narednom razdoblju fokus biti na politikama usmjerenim na poboljšanje produktivnosti poduzeća u državnom vlasništvu, kvalitetu nadzora i upravljanja, uključujući i privatizaciju, jer će to dovesti i do povećanja ukupne produktivnosti gospodarstva.

Povećanje kvalitete javnih institucija

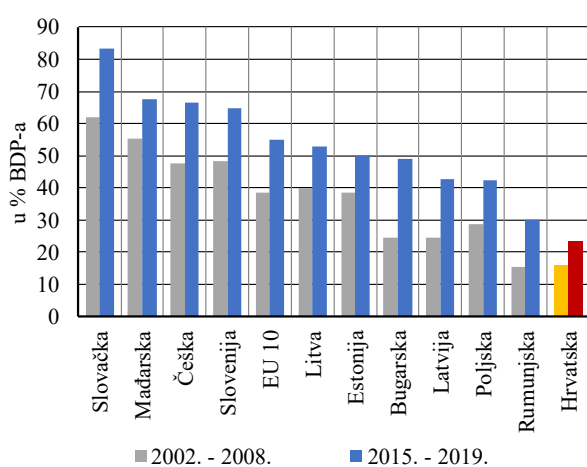
Usitnjenost javne administracije u Hrvatskoj stvara probleme u koordinaciji i suradnji različitih javnih tijela i institucija. Dodatno, administracija na lokalnoj razini često nema dovoljno kapaciteta što se ogleda u niskoj razini decentralizacije uključujući i poteškoće koje nastaju u procesu korištenja europskih sredstava za financiranje velikih investicija. Osim toga, iako je velikim naporima znatno poboljšano funkcioniranje pravosudnog sustava, brzina donošenja pravosudnih odluka, učinkovitost stečajnih postupaka i naročito povjerenje u nepristran rad sudstva i dalje nisu na zadovoljavajućoj razini. Stoga će se reforme započete u proteklom razdoblju, u sljedećem desetljeću intenzivirati, posebice kad je riječ o pravosudnom sustavu i borbi protiv korupcije, digitalizaciji javnog sektora te unaprjeđenju i standardiziranju kvalitete pruženih javnih usluga na lokalnoj razini. Stvaranjem boljeg, bržeg i modernijeg pravosuđa te efikasnije javne administracije znatno će se unaprijediti poslovno okruženje i povećati povjerenje u institucije. Posebni će se napori ulagati u podizanje kvalitete i pojednostavljivanje pismene i internetske komunikacije javnih institucija kako bi ona bila što pristupačnija i razumljivija najširoj javnosti, što je važan aspekt ostvarivanja pravne sigurnosti građana.

Povećanje izvoza robe i usluga

Rast izvoza robe bio je jedan od najznačajnijih izvora rasta i gospodarskog oporavka u proteklom razdoblju. Hrvatska je uspjela povećati svoj udio u svjetskom izvozu, čime je potvrđena važnost pristupanja EU-u za bolje integriranje u europske i globalne lance vrijednosti. No unatoč tim povoljnim kretanjima hrvatski je izvozni sektor u usporedbi s drugim zemljama srednje i istočne Europe i dalje malen zbog čega je njegova mogućnost utjecaja na ukupnu produktivnost još uvijek ograničena (slika 8.). Osim toga, i tehnološka sofisticiranost izvoza ostala je razmjerno niska.

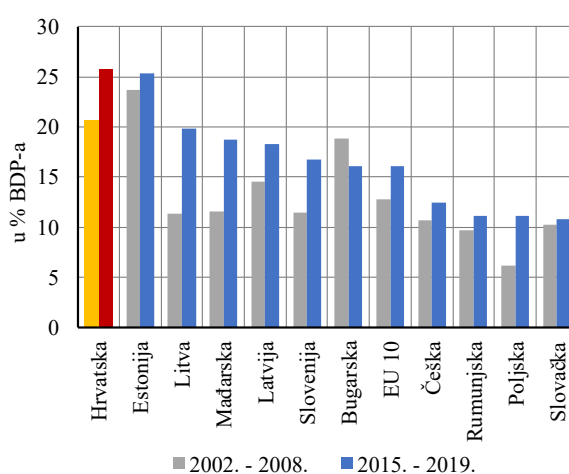
Hrvatska ima velik izvoz usluga, kojim dominira turizam s udjelom od oko 70 % ukupnog izvoza usluga (slika 9.). Prihodi od turizma dosegli su gotovo 20 % BDP-a, a njegov doprinos dodanoj vrijednosti procjenjuje se na 16 %, što Hrvatsku svrstava među države Europske unije koje najviše ovisi o turizmu. Ipak, izvoz poslovnih usluga i usluga utemeljenih na znanju (prijevoz, usluge informacijske tehnologije, financijske usluge, građevinarstvo) posljednjih godina snažno raste. Nesporno je da će turizam i u nadolazećem razdoblju imati značajnu ulogu u gospodarstvu, no stimuliranje uvjeta za brži rast izvoza poslovnih usluga značajan je izvor diversifikacije izvoza usluga, a time i jačanja održivosti cijelog sektora.

Slika 8. – Izvoz robe, % BDP-a

Izvor: Eurostat

Slika 9. – Izvoz usluga, % BDP-a

Izvor: Eurostat

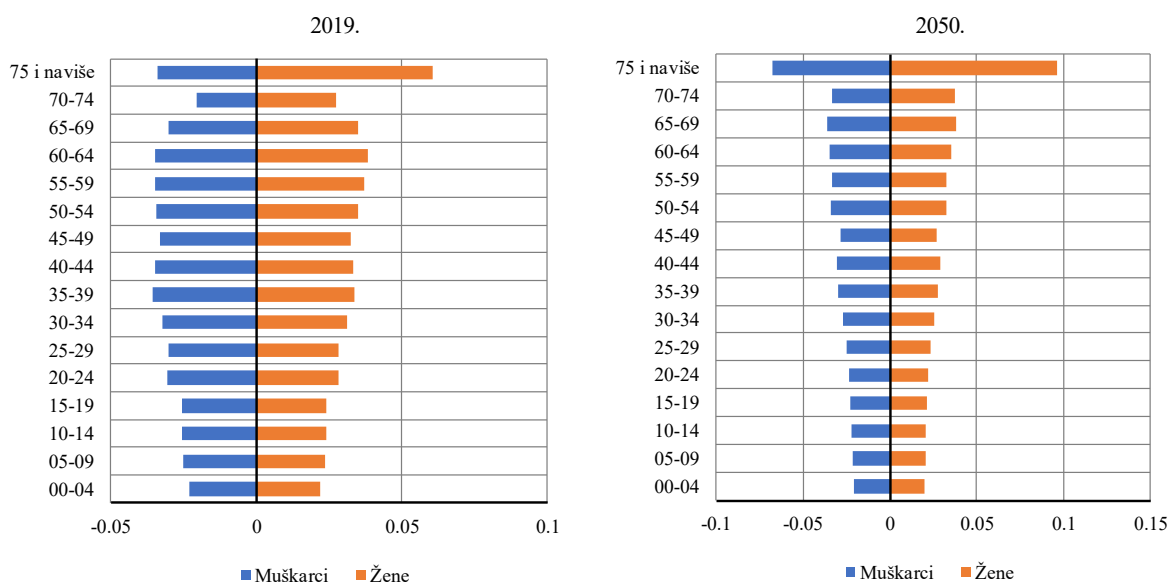
Opisane osobine izvoznog sektora pokazuju da je upravo on jedan od onih dijelova gospodarstva koji bi mogli imati najviše koristi od snažnijeg i odlučnijeg usmjeravanja na politike kojima se podupiru i promiču produktivnost, konkurentnost i inovativnost. U prosjeku je izvozni sektor produktivniji od ostatka gospodarstva i stoga ima snažan potencijal da u povratnoj sprezi značajno pridonese povećanju ukupne produktivnosti. Hrvatska kao mala ekonomija nema izbora nego trgovati i izvoziti, zbog čega je oporavak od aktualne krize dodatan motiv za brže i odlučnije provođenje politika koje pogoduju rastu produktivnosti i bržem rastu izvoznog sektora. Rastući izvozni sektor i promjena njegove strukture prema proizvodima više dodane vrijednosti predstavljaju najveći potencijal hrvatskog gospodarstva za brži rast u narednom desetljeću.

Demografski izazovi, tržište rada i jačanje ljudskog kapitala

Demografski izazovi u Hrvatskoj započeli su još tijekom sedamdesetih godina prošlog stoljeća te se stope fertiliteta (1,4 djeteta) u tom razdoblju kontinuirano nalaze ispod razine koja osigurava zamjenu generacija, ali i ispod europskog prosjeka (1,6 djece). Negativni demografski trendovi dugo su vremena ublažavani useljavanjem stanovništva iz susjednih država, naročito Bosne i Hercegovine, ali i taj proces sada je značajno usporen.

Unaprjeđenjem demografske dinamike, kako prirodnih kretanja tako i migracija, podižu se potencijali dugoročnog rasta gospodarstva. To se može postići povratkom ljudi, privlačenjem poduzetnika, talenata i radnika te demografskom obnovom. Demografske projekcije svjedoče o težini tog izazova. Europska komisija predviđa Hrvatsku s 3,9 milijuna stanovnika 2030., odnosno 3,7 milijuna 2050., uz povećanje udjela stanovništva starijeg od 65 godina s 19,4 % u 2016. na 24,8 % u 2030. i 29,1 % u 2050. Radi se o povećanju broja starijih osoba za grad veći od Splita u malo dulje od dva desetljeća. Istodobno se očekuje pad broja osoba radno aktivne dobi za oko pola milijuna ljudi. Između 2001. i 2019. Hrvatska je izgubila 5,5 % svojeg ukupnog stanovništva, ali situacija se razlikuje od županije do županije. Demografski izazovi posebno pogađaju manje razvijene regije. Samo pet županija s velikim gradskim središtima zabilježilo je rast stanovništva, dok je devet od četrnaest županija u kontinentalnoj Hrvatskoj zabilježilo pad broja stanovnika za 10 do 20 %. Stanovništvo Ličko-senjske županije smanjilo se za gotovo jednu petinu (18 %) i doseglo 8,5 stanovnika po četvornom kilometru. Pet slavonskih županija suočeno je s problemom negativnih demografskih trendova zbog migracija, posebno mladih, kao i niskog nataliteta. To u kombinaciji s visokim stopama neaktivnosti doprinosi niskom potencijalu rasta tog dijela zemlje.

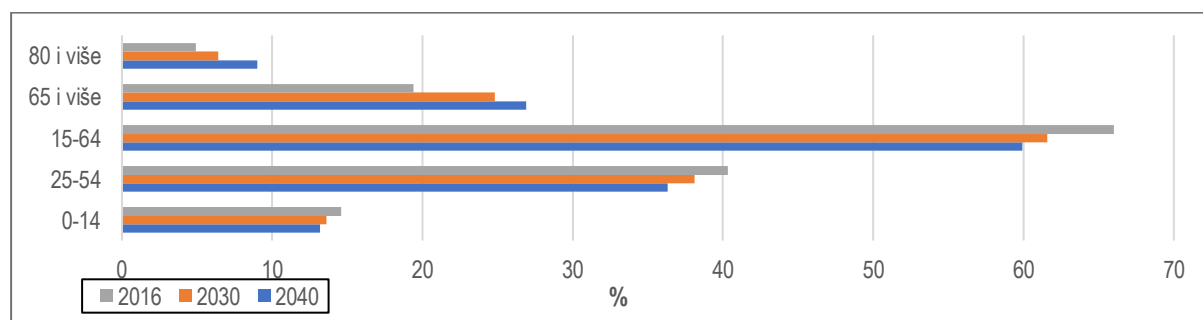
Slika 10. – Demografska piramida, 2019. godine i 2050. godine

Izvor: UN World Population Prospects 2019

Nakon ulaska u članstvo Europske unije smanjivanje ukupnog broja stanovnika dodatno je naglašeno migracijom stanovništva radno sposobne dobi u bogatije europske države. Iseljavanje može zaustaviti tek dostizanje znatno više razine gospodarskog razvitka u sprezi s poboljšanom kvalitetom života, jakim institucijama i povjerenjem u njih. Motivi za iseljavanje u druge europske zemlje znatno gube na snazi približavanjem zemlje prosjeku Europske unije mjereno realnim BDP-om po stanovniku. Stoga su kratkoročna poboljšanja kojima posljednjih godina svjedočimo u obliku povećanih stopa rasta, smanjenja nezaposlenosti i omjera javnog duga dobrodošle promjene te su zamašnjak koji će doprinijeti ubrzanju društveno-gospodarskog razvoja i dostizanju razvojne razine od 75 % prosjeka razvijenosti EU-a kako bi se stanovništvo motiviralo za povratak.

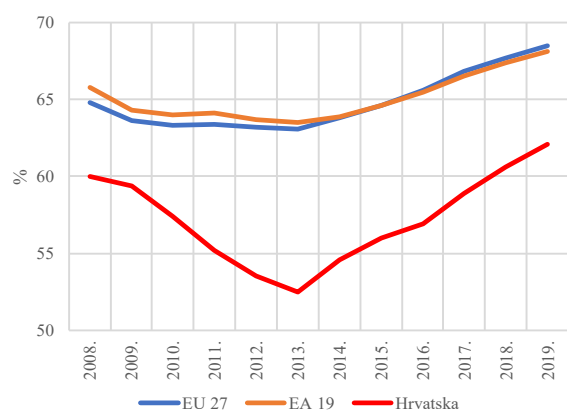
Slika 11. – Projekcije dobne strukture stanovništva u Hrvatskoj

Izvor: EU Ageing Report 2018.

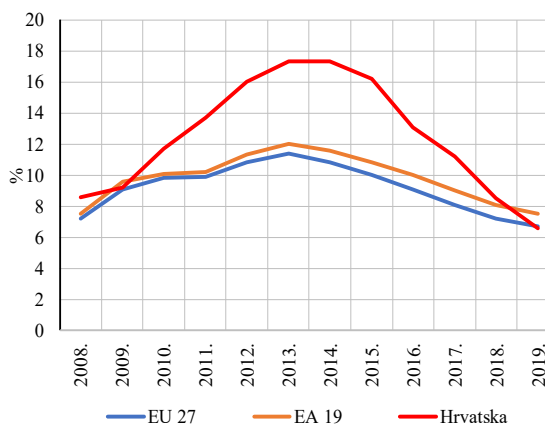
Proteklih godina zaposlenost je u Hrvatskoj kontinuirano rasla, a nezaposlenost se ubrzano smanjivala, dijelom i zbog iseljavanja po ulasku Hrvatske u EU. U 2019. godini stopa nezaposlenosti smanjena je na povijesno nisku razinu ispod 7 %, a gospodarstvo se u značajnoj mjeri suočilo s problemom nedostatka radne snage. Kriza izazvana pandemijom, čije je višestruko negativne učinke dodatno pojačao razorni potres koji je pogodio Zagreb, prekinula je trend pada nezaposlenosti. Ipak, očekuje se da će se problem nedostatka radne snage ponovno pojaviti u budućnosti i iznova snažno naglasiti nedovoljnu iskorištenost potencijala vlastitog radno sposobnog stanovništva. Stope aktivnosti i zaposlenosti među najnižima su u Europi, a samo Italija i Grčka pokazuju nižu razinu aktivnosti i zaposlenosti stanovništva (slike 12. i 13.).

Slika 12. – Stopa zaposlenosti, %

Izvor: Eurostat

Slika 13. – Stopa nezaposlenosti, %

Izvor: Eurostat

Samo 67 % stanovništva u dobi od 20 do 65 godina sudjeluje na tržištu rada. Aktivnost ženske radne snage (62 %) pritom je 10 strukturnih bodova niža od muške radne snage (72 %), a stopa nezaposlenosti žena kontinuirano je viša od stope nezaposlenosti muškaraca. Aktiviranje većeg broja ljudi na tržištu rada omogućava značajan izvor mogućeg povećanja radne snage. Međutim, osim osiguravanja dovoljne veličine radne snage izazov novog desetljeća bit će zapošljavanje mladih, ali i osiguranje zapošljivosti osoba s nižom razinom kvalifikacija i vještina. Stoga će se aktivne politike tržišta rada u narednom desetljeću usmjeriti upravo prema mladima i teže zapošljivim skupinama.

Osim toga, produktivnost i sposobnost rasta gospodarstva ovisi i o dostupnoj radnoj snazi, ali i o njezinim sposobnostima, vještinama i znanju koji zajedno čine ljudski kapital kojim raspolaže društvo i gospodarstvo. Prema indeksu ljudskog kapitala Svjetske banke Hrvatska se nalazi na 32. mjestu od 174 države. Taj indeks pokazuje da će danas rođeno dijete u Hrvatskoj nakon

završenog obrazovanja dosegnuti 71 % svoje maksimalne produktivnosti. Iako je takav položaj bolji od dijela usporedivih država srednje i istočne Europe, nedvojbeno postoji prostor za poboljšanje kvalitete ljudskog kapitala kroz proces obrazovanja, uključujući i cjeloživotno obrazovanje. S druge strane, brze tehnološke promjene snažno utječu na vrstu znanja, vještina i kompetencija čije stjecanje postaje imperativ za održavanje konkurentnosti država i dobrobiti pojedinaca. Prepoznajući te trendove, Hrvatska je pokrenula značajne reforme u sustavu obrazovanja radi prilagodbe svih razina obrazovanja izazovima suvremenog tržišta rada. Imajući u vidu starenje stanovništva, brzinu tehnoloških promjena i vrijeme koje je potrebno za ostvarivanje ekonomskih učinaka povećane kvalitete ljudskog kapitala, ubrzanjem i produbljivanjem tih reformi u narednom razdoblju stvorit će se temelji za povećanje produktivnosti i podizanje potencijala rasta u idućem desetljeću.

Siromaštvo, socijalna isključenost i društvena kohezija

Jedan od najvećih izazova nadolazećeg desetljeća bit će svladavanje pasivnosti i rizika od siromaštva obeshrabrenih na tržištu rada i starijih osoba. Ukupna stopa rizika od siromaštva i socijalne isključenosti od 23,3 % (2019.) u Hrvatskoj je niža nego u nekim znatno razvijenijim zemljama EU-a (primjerice Španjolskoj i Italiji). Međutim, stopa rizika od siromaštva i socijalne isključenosti za osobe starije od 55 godina u Hrvatskoj je mnogo veća od prosjeka EU-a, osobito za starije žene. Nejednakost u prihodima između muškaraca i žena u Hrvatskoj je i dalje prisutna te je potrebno jačati položaj žena na tržištu rada. Osobe s invaliditetom suočavaju se s posebnim izazovima na tržištu rada. U 2018. stopa zaposlenosti osoba s invaliditetom iznosila je 34,3 %. Iako se razlika u zaposlenosti u usporedbi s ukupnim stanovništvom smanjila, ona je i dalje jedna od najvećih u EU-u (34,3 %, zaposlenih u usporedbi s prosjekom EU-a koji iznosi 50,8 %).

Istovremeno je siromaštvo u Hrvatskoj u značajnoj mjeri koncentrirano na ruralnim područjima, posebno na područjima pogođenima razaranjima u Domovinskom ratu uz istočnu i jugoistočnu granicu.

Problemu socijalne isključenosti dodatno pridonose velike regionalne razlike u stopi nezaposlenosti, koje se kreću između 4,7 % u Zagrebu do 24,3 % u Sisačko moslavačkoj županiji. Gotovo 40 % nezaposlenih živi u istočnoj i središnjoj Hrvatskoj iako na tim područjima živi tek četvrtina ukupnog stanovništva. Svi ti dugotrajno prisutni trendovi

rezultirali su negativnim demografskim pritiscima i znatnim iseljavanjem, zbog čega je stopa depopulacije u ruralnim naseljima dvostruko veća od hrvatskog prosjeka.

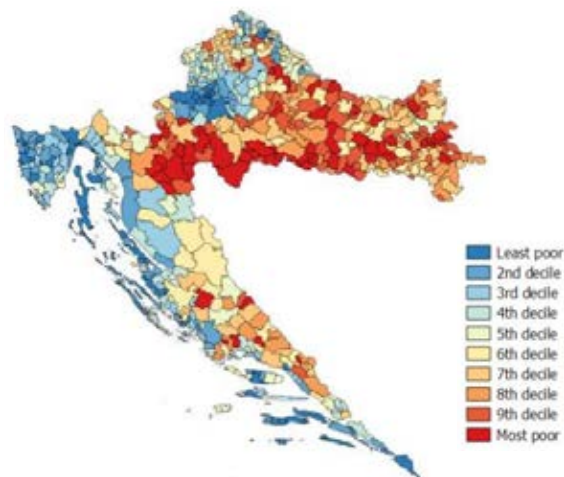
Hrvatska kao socijalna država ovom razvojnom Strategijom teži daljnjem približavanju idealu jednakih šansi i uključivanju mladih, nezaposlenih, isključenih i starijih osoba te je već započela s provedbom niza inicijativa koje su pridonijele zaštiti prava žena i unaprjeđenju položaja žena na tržištu rada te pružile potporu starijim osobama i ranjivim skupinama. Cilj je da institucije tržišta rada i socijalnih sustava i u budućnosti budu usmjerene na smanjivanje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti starijih osoba te na potpuno uklanjanje neravnopravnosti između muškaraca i žena u pogledu plaća i zauzimanja upravljačkih položaja te sudjelovanja na tržištu rada. Potrebno je smanjiti podjele i izbjeći marginalizaciju u društvu te postići društvenu koheziju koja je osnovni uvjet za socijalnu pravdu, demokratsku sigurnost i održiv razvoj, partnerstvom dionika iz javnog, poslovnog i civilnog sektora, kako bi se osigurala dobrobit svih građana Hrvatske te osigurala zaštita ljudskih prava, demokracija i vladavina prava. Samo uključiv rast čije koristi osjećaju svi članovi društva može biti dugoročno održiv.

Znatne regionalne razlike u produktivnosti i životnom standardu

Postoje značajne razlike između pojedinih dijelova Hrvatske u životnom standardu i riziku od siromaštva. Prema indeksu razvijenosti 12 županija i 304 jedinice lokalne samouprave trenutačno su definirane kao potpomognuta područja, dok četiri slavonske županije dosežu tek trećinu razine razvijenosti EU-a. U 2017. godini BDP po stanovniku u Zagrebu je iznosio 20.850 eura ili 75 % više od hrvatskog prosjeka. S druge strane, u pet slavonskih županija BDP po stanovniku kretao se između 6.445 eura u Virovitičko-podravskoj i 9.069 eura u Osječko-baranjskoj županiji, odnosno između 55 % i 75 % hrvatskog prosjeka.

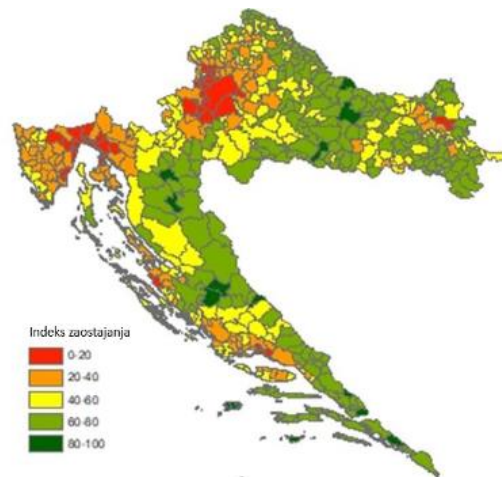
Iako Zagreb ima jednu od najnižih stopa siromaštva, u Zagrebu živi i znatan broj siromašnih ljudi, dok u Slavoniji, Baniji, Kordunu i dijelovima Dalmatinske zagore (odnosno općenito uz južnu i istočnu granicu) istovremeno postoji i visoka stopa siromaštva i visoka gustoća siromaštva (slika 14.). Kombiniranje mjera ekonomske gustoće, povezanosti i životnog standarda pokazuje da su područje Slavonije i cjelokupno područje uz jugoistočnu granicu područja koja zaostaju u razvoju (slika 15.). To su ujedno i područja koja su bila teško pogođena ratnim razaranjima u Domovinskom ratu i gdje djelotvorna regionalna politika može polučiti značajne rezultate u poboljšanju ekonomskog položaja stanovništva i povećanju njegove uključenosti.

Slika 14. – Siromaštvo u potrošnji, po općinama

Izvor: Svjetska banka

Slika 15. – Indeks ekonomskog zaostajanja

Izvor: Svjetska banka

Ravnomjerniji regionalni razvoj zahtijeva prilagodbu ekonomskih politika pojedinim regijama, njihovim različitim potrebama i potencijalima uključujući i primjerenu ravnotežu između investicija u fizički kapital, jačanja institucija i ulaganja u ljudski kapital.

Rizici u očuvanju prirodnog kapitala

Hrvatska ima ogroman prirodni kapital u svojoj nezagađenoj zemlji, obilnim izvorima čiste vode, očuvanim šumama i obali. Upravo je prirodni kapital jedan od najznačajnijih potencijala za snažniji rast u budućnosti. Stoga su očuvanje prirodnog kapitala, zaštita okoliša i očuvanje dostupnosti prirodnog kapitala cjelokupnom stanovništvu nezaobilazna pretpostavka održivog razvoja. Upravljanje otpadom i otpadnim vodama, veća efikasnost u proizvodnji i potrošnji energije uključujući i energetske učinkovitost zgrada te ravnomjernija razvijenost prometne infrastrukture područja mogu znatno pridonijeti smanjivanju ugljičnog intenziteta gospodarstva, očuvanju prirodnog kapitala i unaprjeđenju kvalitete života.

Hrvatska je jedna od članica Europske unije koja je najviše izložena rizicima od klimatskih promjena zbog povećanja temperature, smanjivanja oborina, mogućnosti pojave ekstremnih vremenskih prilika kao što su poplave i suše, ali i daljnjeg podizanja razine mora. Klimatski modeli pokazuju da bi u slučaju daljnjeg povećavanja globalnih emisija štetnih plinova prosječna ljetna temperatura zraka u Hrvatskoj do 2070. mogla porasti za 2,6 do 2,9 stupnjeva, a temperatura mora za 1,6 do 2,4 stupnja. Sve to ukazuje da klimatske promjene imaju potencijal uzrokovati značajne štete za ljudsko zdravlje, fizičke objekte i gospodarsku aktivnost, naročito u poljoprivredi, ribarstvu, bioraznolikosti, turizmu, prometu, proizvodnji električne energije i sl.

3. Nacionalni razvojni smjerovi do 2030.

Vizija Hrvatske kao konkurentne i kreativne zemlje kvalitetnih životnih uvjeta i očuvanih prirodnih resursa ostvarit će se kroz sinergijsko djelovanje javnih politika u četiri razvojna smjera. Proračunske i europske izvore financiranja u sljedećih 10 godina Hrvatska će usmjeriti prema poticanju konkurentnosti i inovativnosti gospodarstva i društva, oporavku i jačanju otpornosti na krize, zelenoj i digitalnoj tranziciji te uravnoteženom regionalnom razvoju. Hrvatski narod i svi hrvatski građani jamstvo su očuvanja hrvatskog identiteta i ustrajnog jačanja prepoznatljivosti hrvatske tradicije, kulture i inovativnosti, obogaćene doprinosom nacionalnih manjina. Njegovanjem tradicije, kulture i jezika, promicanjem inovativnih i kreativnih mogućnosti, Hrvatska će se razvijati kao mjesto kamo će se iseljenici sve više vraćati, gdje će njezini građani sve bolje i zadovoljnije živjeti te lakše ostvarivati svoje potencijale.

Gospodarski rast te društveni i okolišni razvoj unutar četiri razvojna smjera stvorit će prilike za sadašnje i buduće generacije, pri čemu će ljudi biti u središtu svih ulaganja.

Slika 16. – Ključna strateška odrednica razvoja i razvojni smjerovi Hrvatske do 2030.

Hrvatska će svoj gospodarski rast i razvoj temeljiti na povećanju produktivnosti u javnom i privatnom sektoru, stvaranju i primjeni znanja te poticanju ulaganja, inovacija i novih tehnologija radi ostvarivanja tehnološki dinamičnog i izvozno orijentiranog gospodarstva.

Razvoju gospodarstva pridonijet će i djelotvorna javna uprava i pravosuđe, koji će ujedno odgovoriti na očekivanja građana u pogledu kvalitete javnih usluga, jasnije i široj javnosti pristupačnije komunikacije, te izgradnje društva zasnovanog na vladavini prava. Politike unaprjeđenja ljudskih potencijala temeljit će se na ulaganju u ljude, na učenju kroz život i za život te na uključivanju svih društvenih skupina u svijet rada.

Hrvatski građani živjet će u stabilnoj i sigurnoj zemlji jasno definiranog položaja u međunarodnom okružju. Globalna kriza stavila je na kušnju zdravstvene sustave i sustave socijalne skrbi, društva i gospodarstva te način zajedničkog života i rada.

Usmjerenost na jačanje otpornosti na krize dovest će do podizanja kvalitete života za sve građane. Tome će pridonijeti poboljšanje zdravlja građana, podizanje razine društvenih usluga i promicanje društvene uključenosti, kao i borba protiv siromaštva te stvaranje poticajnog okruženja za obitelj, demografska obnova i primjerene razine mirovina. Važan doprinos bit će i povećana sposobnost javnih službi za prevenciju različitih sigurnosnih prijetnji i reagiranje na njih.

Hrvatska će biti među europskim predvodnicima u pretvaranju klimatskih i ekoloških izazova u prilike, osiguravanjem pravedne i uključive tranzicije prema klimatskoj neutralnosti.

Zelena i digitalna tranzicija ostvarit će se prelaskom na čistu i dostupniju energiju, poticanjem zelenih i plavih ulaganja, dekarbonizacijom zgrada, razvojem kružnog gospodarstva, jačanjem samodostatnosti u proizvodnji hrane, razvojem biogospodarstva te očuvanjem i obnovom ekosustava i bioraznolikosti.

Hrvatska će postati predvodnica u zelenom gospodarstvu i uvođenju čistijih, jeftinijih i zdravijih oblika prijevoza promicanjem sigurne i održive prometne politike. Ulagat će se u digitalnu infrastrukturu i poticati uvođenje digitalnih rješenja u interesu građana i hrvatskog gospodarstva, čime će se dati doprinos u izgradnji digitalne budućnosti Europe.

Ravnomjeran regionalni razvoj nezaobilazna je sastavnica održivog i trajnog rasta, demografskog oporavka i smanjivanja socijalnih razlika

Većina manje razvijenih područja u Hrvatskoj suočava se s jednakim preprekama razvoju kao i zemlja u cjelini, no na manje razvijenim područjima te prepreke imaju još snažniji i još vidljiviji učinak na ekonomske i socijalne ishode.

Podupiranjem teritorijalnih strategija, vođenih na regionalnoj razini, te poticajnim mjerama za aktivaciju svih neiskorištenih potencijala, osobito zemljišta i nekretnina, omogućit će se ravnomjerniji regionalni razvoj te pridonijeti boljem standardu i kvaliteti života svih dijelova Hrvatske. Tim će se strategijama, između ostalog, potaknuti razvoj potpomognutih područja i područja s razvojnim posebnostima (brdsko-planinska područja i otoci), jačati regionalna konkurentnosti kroz pametnu specijalizaciju i jačati uloga velikih gradova u policentričnom razvoju urbanih područja

4. Ključni preduvjeti za stabilan i održiv rast Hrvatske do 2030.

Ključan preduvjet za stabilan i održiv rast Hrvatske bit će održavanje makroekonomske stabilnosti uz provedbu strateških intervencija i politika usmjerenih na postizanje trinaest strateških ciljeva.

4.1. Održavanje makroekonomske stabilnosti

Vodit će se učinkovita makroekonomska i fiskalna politika kako bi se osigurao predvidiv okvir za planiranje i vođenje poslovanja. To će omogućiti i provođenje politika i mjera usmjerenih na povećanje potencijalne stope rasta te na stvaranje rezervi koje će u vrijeme cikličkih usporavanja rasta i pojava kriza omogućiti pravovremenu i dovoljno snažnu stabilizacijsku reakciju.

U sljedećem desetljeću prioriteti makroekonomske i financijske politike bit će ponajprije uvođenje eura, jačanje fiskalne odgovornosti i kapaciteta za djelovanje u kriznim vremenima. Isto tako prioriteti će biti pojednostavljenje poreznog sustava uz rasterećenja, povećanje udjela javnih investicija i smanjenje neproduktivnih rashoda u proračunima javnog sektora. Ne manje važni prioriteti bit će i razvoj financijskih tržišta i Zagreba kao financijskog centra, uz zaštitu potrošača financijskih usluga i ulagača.

Važno će biti i nastaviti smanjivanje deficita i javnog duga, što će se osigurati na način koji neće stvoriti trajna opterećenja za sposobnost oporavka i rasta gospodarstva. Vodit će se fiskalna politika koja će podupirati sposobnost gospodarstva za brz oporavak i da tako omogućiti da se smanjivanje trenutno rastućih fiskalnih neravnoteža osigura bez povećanja poreznog tereta. Daljnje pojednostavljenje poreznog sustava, povećanje njegove pravednosti proširivanjem poreznih osnovica i smanjivanjem ukupnog poreznog opterećenja poduzetnika i građana ostat će dugoročan cilj.

U središtu fiskalne politike bit će i odgovorno upravljanje državnim izdacima, preispitivanje opravdanosti svakog pa i najmanjeg izdatka i transparentno trošenje javnog novca. K tome, povećanje javnih investicija uz brže i djelotvornije korištenje sredstava iz europskih fondova bit će najvažnija zadaća svih državnih institucija. Valom javnih investicija olakšat će se oporavak gospodarstva od krize i ohrabriti novi investicijski ciklus privatnog sektora.

Stvarat će se okruženje povoljno za oporavak i ponovni rast gospodarstva, očuvat će se sposobnost financiranja proračuna na tržištu kapitala i ostvariti oporavak proračunskih prihoda koji će omogućiti uravnoteženje fiskalnog salda. U tu će se svrhu racionalno upravljati proračunskim izdacima, smanjivati neproduktivni izdaci i inzistirati na javnim investicijama. Uravnoteženje fiskalnog salda i rast gospodarstva omogućit će smanjivanje udjela javnog duga na 60 posto bruto domaćeg proizvoda, a to će omogućiti i jačanje sposobnosti fiskalne politike za djelotvoran odgovor na neku buduću krizu.

Tome će značajan doprinos dati i uvođenje eura. Nakon pristupanja Europskom tečajnom mehanizmu II u srpnju 2020. godine Hrvatska nastavlja proces pristupanja europodručju, koje se očekuje u narednom srednjoročnom razdoblju. Pristupanjem europodručju povećat će se vjerodostojnost ukupne ekonomske politike, osigurat će se dostupnost novih izvora financiranja i likvidnosti, a otklonit će se i rizik od promjene tečaja kao važan rizik za gospodarstvo i stanovništvo. Smanjit će se također i drugi oblici financijske neizvjesnosti koji u kriznim razdobljima jače pogađaju slabije razvijene zemlje, što će sve zajedno pridonijeti otpornosti gospodarstva na buduće šokove i krize. S druge strane, pristupanje europodručju oslobodit će značajan dio sadašnjih deviznih rezervi HNB-a. Time će se otvoriti mogućnost da se njima upravlja na način koji će poduprijeti stabilizacijsku sposobnost ukupne ekonomske politike u suočavanju s krizama i izvanrednim događajima.

Nužna sastavnica ekonomskog dinamizma i stvaranja rasta novih poduzeća bit će osiguranje pristupa kapitalu i prilagođenost oblika toga pristupa različitim fazama životnog ciklusa poduzeća. To uključuje i zadovoljavanje potreba novih inovativnih tvrtki kroz platforme za financiranje poduzeća koje već postoje na tržištu kapitala, ali su nedovoljno prepoznate i iskorištene. Isto tako, to podrazumijeva i veću uključenost mirovinskih fondova u instrumente za financiranje poduzeća. Dodatan potencijal za kapitalno jačanje poduzeća bit će omogućen kroz snažnije usmjeravanje sredstava iz europskih fondova u instrumente za ulaganje u kapital poduzeća.

Razvoj potencijala financijskog tržišta omogućit će se kroz spoj digitalnih tehnologija i korištenja *fintech* rješenja. Time će se ojačati usklađenost između potreba poduzeća i dostupnosti kapitala i osigurat će se uklanjanje uskih grla financiranja. Za to će biti potrebno uskladiti zakonodavna rješenja koja će uravnotežiti inovativnost *fintech* industrije s primjerenom razinom prudencijalne zaštite, zaštitom prava ulagača i poštovanjem prava potrošača. Usto će se podupirati i promicati informiranje i znanje poduzetnika o različitim

izvorima financiranja od zajmova, garancija, europskih fondova do tržišta kapitala, tržišta fondova rizičnog kapitala i *fintech* mogućnosti. Aktivno će se promicati Zagreb kao financijski centar jugoistočne Europe.

4.2. Povezanost razvojnih smjerova i strateških ciljeva NRS-a 2030.

U okviru četiri razvojna smjera definirani su strateški ciljevi koji će pridonijeti ostvarenju vizije Hrvatske 2030.

Razvojnom smjeru „**Održivo gospodarstvo i društvo**” pridonosit će politike usmjerene k ostvarivanju sljedećih strateških ciljeva:

1. Konkurentno i inovativno gospodarstvo
2. Obrazovani i zaposleni ljudi
3. Učinkovito i djelotvorno pravosuđe, javna uprava i upravljanje državnom imovinom
4. Globalna prepoznatljivost i jačanje međunarodnog položaja i uloge Hrvatske.

Razvojnom smjeru „**Jačanje otpornosti na krize**” pridonosit će politike usmjerene k ostvarivanju sljedećih strateških ciljeva:

5. Zdrav, aktivan i kvalitetan život
6. Demografska revitalizacija i bolji položaj obitelji
7. Sigurnost za stabilan razvoj.

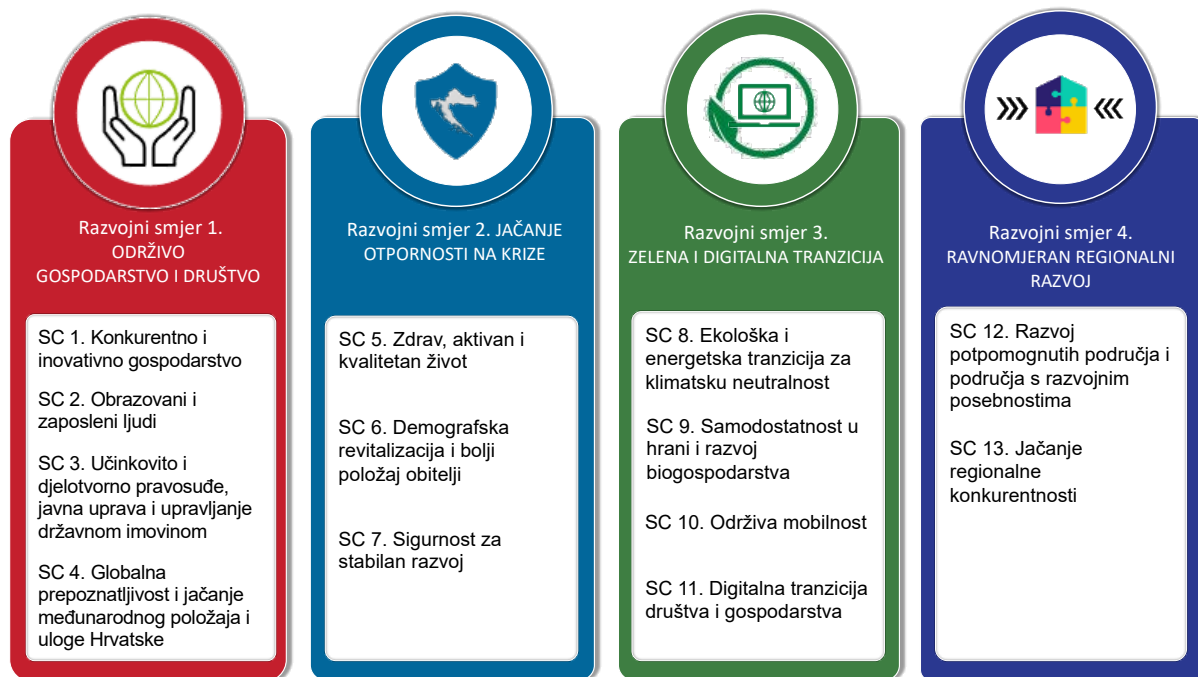
Razvojnom smjeru „**Zelena i digitalna tranzicija**” pridonosit će politike usmjerene k ostvarivanju sljedećih strateških ciljeva:

8. Ekološka i energetska tranzicija za klimatsku neutralnost
9. Samodostatnost u hrani i razvoj biogospodarstva
10. Održiva mobilnost
11. Digitalna tranzicija društva i gospodarstva.

Razvojnom smjeru „**Ravnomjieran regionalni razvoj**” pridonosit će politike usmjerene k ostvarivanju sljedećih strateških ciljeva:

12. Razvoj potpomognutih područja i područja s razvojnim posebnostima
13. Jačanje regionalne konkurentnosti.

Slika 17. – Prikaz razvojnih smjerova i strateških ciljeva NRS-a 2030.

Napredak u ostvarivanju razvojnih smjerova i strateških ciljeva NRS-a 2030. mjerit će se kroz ključne pokazatelje učinka koji su zajedno s ciljnim vrijednostima prikazani u nastavku.

Tablica 1 – Pokazatelji učinka za razvojni smjer: Održivo gospodarstvo i društvo

Razvojni smjer 1. Održivo gospodarstvo i društvo

STRATEŠKI CILJ NRS-a 2030.	POKAZATELJ USPJEŠNOSTI	POČETNA VRIJEDNOST	CILJNA VRIJEDNOST 2030.	PROSJEK EU-A
SC 1. Konkurentno i inovativno gospodarstvo	BDP po stanovniku prema paritetu kupovne moći, u % prosjeka EU-a	65 % (2019.)	75 %	100 % = 31.970,00 EUR (2019.)
	Indeks globalne konkurentnosti (GCI)	63. mjesto (2019.)	< 45. mjesto	-
	Udio ukupnih izdataka za istraživanje i razvoj (GERD) u BDP-u	0,97 % BDP-a (2018.)	3% BDP-a	2,12 % BDP-a (2018.)
	Vrijednost izvoza roba i usluga, u % BDP-a	52,30 % (2019.)	70%	45,80% (2019.)
SC 2. Obrazovani i zaposleni ljudi	PISA - Program međunarodne procjene znanja i vještina učenika	479 bodova (čitalačka pismenost) (2018.)	Dostići prosjek zemalja OECD-a	-
	Obuhvat djece od 4 godine do početka obveznog obrazovanja (predškolski odgoj i obrazovanje)	83 % (2019.)	97 %	95 % (2019.)
	Duljina vremena kojeg učenici provode u nastavnom procesu (primarno i sekundarno obrazovanje)*	Primarno obrazovanje: 1890 sati Niže sekundarno obrazovanje: 2651 sat (2019.)	Dostići prosjek EU-a	Primarno obrazovanje: 4062 sata Niže sekundarno obrazovanje: 2956 sati (2019.)
	Stopa zaposlenosti (dobna skupini 20 - 64 godine)	66,70 % (2019.)	75%	73,90 % (2019.)
	Stopa sudjelovanja odraslih (dobna skupina 25 – 64) u cjeloživotnom obrazovanju	3,5 % (2019.)	Dostići prosjek EU-a	10,8 % (2019.)
SC 3. Učinkovito i djelotvorno pravosuđe, javna uprava i upravljanje državnom imovinom	Pokazatelj vremena rješavanja prvostupanjskih parničnih i trgovačkih predmeta	374 dana (2018.)	250 dana	207 dana (2018.)
	Indeks globalne konkurentnosti (GCI) - Komponenta 1. „Institucije”	77. mjesto (2019.)	< 60. mjesta	-
SC 4. Globalna prepoznatljivost i jačanje međunarodnog položaja i uloge Hrvatske	Indeks globalne konkurentnosti (GCI)	63. mjesto (2019.)	< 45. mjesta	-

* Pokazatelj duljine vremena kojeg učenici provode u nastavnom procesu prikazuje prosjek 38 europskih zemalja (istraživanje uključuje 43 obrazovna sustava u 38 zemalja)